

Teremin: Ne.

Schillinger: O tom právě mluvím.

Goldberg: Tak je vyrobíme.

Schillinger: Krom toho dojde ke zpětné vazbě. Při takovém zesílení to může vést k tomu, že lidé v předních řadách ohluchnou.

Goldberg: Teremin si s tím nějak poradí.

Schillinger: Mám dojem, že jste se všichni zbláznilí.

Goldberg: Vy prostě nevěříte, že dokážeme zahrát na New York Yankees?

Schillinger: Nevěřím. Panové, já nemohu svůj orchestr přivést do takových podmínek.

Goldberg: Co navrhuje?

Schillinger: Koncert zrušit.

Goldberg: To není možné.

Teremin: Proč?

Goldberg: Už jsme zahájili předprodej.

Schillinger: Tak těch pár lístků zase vrátíte.

Goldberg: K dnešnímu dni je prodaných dvanáct tisíc.

Teremin: Dvanáct tisíc čeho?

Goldberg: Lístků.

Teremin: Dvanáct tisíc lístků?

Goldberg: Ano.

Hoffman: Od toho se můžeme odpíchnout.

Teremin: Hoffmane, buďte zticha. Co jsi těm lidem slbil?

Vědí, že nejdou na baseball?

Goldberg: Koncert Tereminova a Schillingerova elektrického orchestru.

Teremin: (Pauza.)
(Vejde Lavinie.)

Lavinie: Lavinie?

Lavinie: Ano.

Teremin: Napsal jsem vám seznam, co všechno máte koupit?

Lavinie: Ano, pane Teremine.

Teremin: Tak si tam připište staniol. Asi dvě stě kilo staniolu.

Lavinie: Ano.

(Všichni se posadí ke stolu.)

Goldberg: Smlouva s RCA má ovšem určitá drobná právní úskalí. Zaprvé nemůžeme s nimi uzavřít smlouvu jako prosté fyzické osoby. Potřebujeme právníckou osobu. Proto navrhují založit firmu Goldberg a synové.

Teremin: Proč Goldberg a synové? Vždyť ty žádné děti nemáš.

Goldberg: Je to myšleno obrazně.

Teremin: Proč se nejmenujeme Teremin a synové?

Hoffman: Co to je právnícká osoba?

Goldberg: Vysvětlím později.

Schillinger: To je právní pojem. My čtyři fyzické osoby tvoříme dohromady jednu právníckou osobu.

Goldberg: Členy firmy budeme dejme tomu my čtyři, jak zde sedíme. Budeme podřízeni rozhodnutí představenstva.

Schillinger: Kdo bude v představenstvu?

Goldberg: Také my čtyři. Tak dosáhneme ideální situace, kdy budeme podléhat pouze sami sobě. Uplatnil jsem podobný postup už v Německu.

Teremin: (Schillingerovi) On se v tomhle vyzná, fakt.

Schillinger: Čím ručíme?

Goldberg: Ručíme neexistujícím kapitálem, takže nic neriskujeme.

Schillinger: To je podvod.

Goldberg: Ano.

Schillinger: Jak je to možné?

Goldberg: Vysvětlím později. Ale formální – symbolický vklad je pět dolarů na osobu.

O ty bych vás pánové nyní poprosil.

(Začnou se šacovat.)

Hoffman: Chci bych upozornit na to, že jsem neměl v úmyslu vtoupat do tohoto podniku... jsem scenárista, který se pouze zajímá o osobu pana Teremina.

Teremin: Chtěl jste přece být „u toho“.

Hoffman: Ano, ale...

Teremin: Tak teď „u toho“ tedy jste.

Goldberg: Ocítí jste se na zlomu dějin, Hoffmane.

Už se nedá nic dělat.

Hoffman: Bohužel jsem si dnes nevzal s sebou hotovost.

(Teremin pipne jako detektor lži, když Hoffman lhá. To na Hoffmana platí. Vynadá z kapsy peníze. Goldberg jim rozdá smlouvy. Oni podepišou.)

Teremin: Lavinie, pojďte sem. Foto.

(Vejde Lavinie. Muži vytvoří skupinku a zazáří blesk. Odejde Goldberg, Hoffman, Schillinger, Lavinie.)

Teremin píše „dopis otci“. **HUDBA.**
Zákulisí – šatna stadionu.

Teremin: Milý pane otče. Víte, že netrpím trémou.